

Cred că cel mai mare fur de idei a avut loc în campania electorală. La nivel mare să ca în drumul mare. Nu mă lăsaș acum să spun a cui a fost paternitatea unei idei, cum a fost preluată, prelucrată și prezentată în alt ambasaj. Ficare a sesizat cel puțin o idee care a "sărit" la de la o formă politică la alta. Să dacă ar fi fost această "magazinare" din perioada campaniei electorale, tot ar fi bine. Dar mă tem să nu fi fost doar o acceptare de moment, pentru că nu toți cei care nu preluă idei au și capacitatea de a le înțelege și le apăra, în practică. Mai ales cei care nu stiu altceva decât că viitorul „de auri” al omenirii este comunismul. În această categorie îl consider și eu că titluri stîntifice obținute pe baza unor lucrari pro-săvîtoare ale economiei socialistice și care sunt chemați, tecnici pentru că sunt doctori și academicieni, să dezvoile programe contrar convingerilor lor. Se înțelege că această sint ca adăvărăt convins de justezină stîntei lor, pentru că nu pot elabora o lucrare stîntifică, fie ea și utopică, dacă nu al convingerea formată în sensul demonstrației. Această

vor constitui, se pare, cel mai mare pericol pentru dezvoltarea rea vînturoare. În cei care au ascultat de invitațiilor lor pîna acum, chiar doar realitatea de dezvoltare altă sensură posibilă, cauță sprejūn teoretică și prezentată în alt ambasaj. Ficare a sesizat cel puțin o idee care a "sărit" la de la o formă politică la alta.

CE PUNEM ÎN LOC?

mii, căreia acum li zicem democrație și pe care savanții nostri o cunosc bine, des nu și acceptă. Să dacă izvorul teoretic să rămân nemodificat, convingerile nu pot fi modificate funcție de fluturarea unei idei preluate pentru masă cărora intențiilor. Să atunci împotrivă vom fi adaptati de aceeași stîntă a socialismului ne va fi foarte greu să avansăm spre viitor. Chiar dacă doctorii noștri ca bază în planificarea centralizată, organizează socialistă a agriculturii, sisteme și metode pen-

tru stabilirea centralizată a prețurilor și similară pentru alte sectoare de activitate, vor dorii să dezvaluie și alte cunoștințe despre lumea neconomistă, vor aduce argumente din luncările ale confrăților din Occident, în care au găsit sprînjeni pentru formarea concepției lor. Pentru că și în occi-

DREPTATEA COORDONATE SPIRITUALE

Cronica teatrală

„Cine știe incotro se duce?”
— Dialog Diderot — Kundera la Teatrul Mic —

queșes fatalistul“ de Denis Diderot.

După succesele obținute pe diverse meridiane ale lumii, regizorul Petre Bokor să-a hotărât, în timpul unei securi vacante în România, să monteze piesă dramaturgului cel și pe scena teatrului bucarestean. A dat astfel actorilor noștri ocazia să-și demonstreze — a căia ora? — întregă capacitate de recepție și nuantare a textului.

Fără o acțiune și un loc de desfășurare bine definite, într-un decor simplu (conform propriilor indicații ale autorului),

lui, scena rămîne mai tot timpul goală). Jacques (Mihai Popescu) și stăpînul său (Alexandru Repan) ne poartă pe un drău apărțior-temporal situat între înapoi și înainte. („Cine știe incotro se duce? Voi știți, săie vreunul dintr-o vol...?“). Pretextul folosit este depăñarea amintirilor galante ale celor doi eroi. Pină la urmă nu putem să nu ne dăm seama de paralelismul situațiilor, planurile în care se desfășoară amintirile înțind să se suprapună. Chiar unul dintre personaje se întrebă: „Nu e întotdeauna a-

ceasă neschimbă povestea. Si pentru că amintim romanul lui Diderot, trebuie să precizăm că cel deținător nu sunt „constință“ statutul lor de personale de teatru de un Autor suprem. De aceea este Kundera, Dumitru Dumitrescu, deacă dinții să fișă să ne dăm un singură și că „tot ce se întâmplă aici - și bună rău - , e scris acolo sus.“

Umarul fin ce ne însoțește pe tot parcursul piezelor, anotură burlestici (petrecere de la Blagă), mulțumi Cérhori însă și la lui Jacques de a povestea bula cu toaca și cufundarea în dezvaluire pe Cându cu un atent psiholog și bună menestrie, dar în același timp și ca un dramaturg de excepție. La mulțumiri acestor Teatrului Mic pentru spectacol realizat și pentru ceea ce de neutăță pe care ni leau dăruit.

ALIC MIRZA

Ghid plastic

Pictură
venezueleană

La galeria de la etajul IV al Teatrului Național din Capitală a fost vernisată, luni în dimineață, expoziția de picturi „Artiști venezueleni din noua generație Maracaibo“. Deosebită „Zilei hispanilor“, expoziția reuneste lucrările de artiști contemporani și reprezentând generația de craiori ale anilor '50-'60.

„Expoziția este un dar sculptat Venezuela de Zina Panaitian, arată în alcătuirea sa vernisaj criticul de artă Radu Ionescu. Zona lacului Maracaibo este una bogată prin oamenii săi, iar școală de pictură aici este bună și remarcabilă. Lucerile creației să se situează în plan critic între două poli: cel al bucuriei și a trăsătrui și a picioarelor, reprezentată prin creații de meditație, ilustrat prin creații de indulgență și atenție expresa artistică.

La rindul său, dl. Fernando Rincón, însărcinat cu afacerile în ceea ce înseamnă arta în Venezuela, încearcă să sublinieze că expoziția de la București, ce va rămâne deschisă pînă la 25 octombrie, face dovadă unui semnificativ curent artistic, expresie a condiției umane în acest parte a Jumii". (Rompress)

PETRE BOKOR

S-a născut la Cluj în 1940. Absolvent I.A.T.C. — I. L. Caragiale din București, secția regie în 1970. În 1978 părăsește tara pentru a se stabili în Canada. A regizat peste 100 de spectacole de teatru în România, pe continentul nord-american și în Australia. Este autorul unor numeroase proză originale, piese de teatru, studii de specialitate, scenarii de film în limbile română, maghiară, franceză și engleză. În datorie volumul „Carte despre Toma Caragiu“, apărut la Editura Meridiane în 1985 fără menționarea autorului, care urmează să fie reînăpărît la Editura Artemis. Deținătorul 12 premii internaționale pentru regie și dramaturgie obținute în Germania, Franța și Canada, incununate de „Alberta Achievement Award — Excellence Category — For Outstanding Contribution to Theatre“. Într-1979 și 1988 este directorul artistic al Teatrului Francez din Edmonton, Canada. Din 1979 este conferențier la Departamentul de Teatru al Universității din Alberta, unde predă „Performing arts“ și actorie. Într-1989 și 1991 a pus bazele și a condus Departamentul de Teatru al Universității Naționale din Australia.

Actualitatea literară

Premiul Nobel pentru literatură

Prima declarație obținută de presă de la cîștagitorul din acest an al Premiului Nobel pentru literatură a fost: „De ce mie?”, pentru ca, în cursul zilei să adauge: „Sunt foarte fericit și sunt bogat“. Poetul Derek Walcott, în vîrstă de 62 de ani, reprezintă, după părerea criticiilor, o alegeră deosebit de fericită, aducînd recunoașterea internațională și populării unui scriitor care a meritat cu adevarat. Walcott, care se defineste ca un „poet elegiac de la sfîrșitul Imperiului Britanic“, s-a născut în Insula Santa Lucia și a învățat limba engleză la scoala „aproximația pe o limbă străină“. Temele lui favorite sunt, după părerea editorului său, Jonathan Galassi, cea a cîndulilor perpetui, a omului de culoare, a băstînăsuilor unei insule bînute de trecului ei colonial, și a lăuriilor ambivalence pe care o nutrește pentru acest loc. Galassi crede că a acordarea premiului, un rol important l-a avut publicarea în 1990 a poemului în 61 de capitole „Omeros“, care „amestecă istoria Indianilor de vest cu legenda locale“. Walcott încearcă un curs de creație literară la Universitatea din Boston, dar locuiește în Trinidad și a declarat că ar putea să folosească o parte din premiul în valoare de 1,2 milioane de dolari pentru a-si cumpăra o casă pe care a dorit-o totă viața în Santa Lucia. Intervievat prin telefon de REUTER, Walcott a afirmat că a scris poezie practică totă viața. El a continuat aducînd un omagiu mamei sale, care l-a incarcat în alegerea acestui drum. Tatăl său, care a murit cînd Derek era copil, a fost de asemenea scriitor. Imediat după anunțarea cîștagitorului premiului, sute de reporteri au invadat casă lui Walcott, care i-a servit cu goșog și căfea cumpărata de la snack-bar-ul din colț. Întrăbat care este explicația faptului că Insula Santa Lucia a dat doi cîștagitori ai Premiului Nobel (primul fiind sir Arthur Lewis, care a cîștagit în 1979 premiul pentru științe economice), el a răspuns: „E din cauza mincării“. Editura în care își publică operele, Farrar, Straus și Giroux, a publicat operele a 18 cîștagitorilor ai Premiului, dintre care 6 în ultimii 10 ani, inclusiv-o pe cîștagătoarea de anul trecut, Nadine Gordimer.

Aniversări

CRISTOFOR COLUMB:

Un mod de concepere a lumii în care trăim

La 12 octombrie se sărbătrește nu numai ziua națională a Spaniei, ci și Ziua Hispanității, iar anul acesta 12 octombrie însemnat împlinirea a 500 de ani de la descoperirea Americii. Prilejul pentru oamenii politici, științei, scriitorilor, ziaristilor să se întrebe încă o dată ce este Spania și ce înseamnă să fii spaniol.

Pentru că ceea ce Grecia a fost pentru Europa, Spania a fost pentru lumea întreagă. Grecia a răspândit cultura mediteraneană, Spania a răspândit cultura europeană. Peninsula Iberică, Spania în primul rînd, a fost pentru Europa ceea ce Europa a însemnat pentru Asia.

După descoperirea Lumii Noi de către Columbus, Spania a cucerit noi teritorii, ajungând să albai colonii în toate continentele, astfel încît în cîmpul regelui Filip al II-lea

să spuna că în imperiul său

(care includea și insulele Filipine) soarele nu apune niciodată.

Drumurile maritime deschiise de Spania au fost urmate de către italieni, englezi, olandezi, francezi. Răspindirea modelului cultural și economic european în lumea întreagă se împlinesc cu toate urmările, bune și rele cunoscute în istorie.

Pie de altă parte, experiența spaniolă din ultimele decenii constituie un model.

Orice popor aflat la răscrucă poate găsi în el o sură de inspirație

MS

**AM PORNIT ÎMPREUNĂ
CONTINUĂM ÎMPREUNĂ**

Bicky '92.

DIFICULTĂȚILE AUDOVIZUALULUI ÎN EUROPA DE EST

— Renașterea sperată se lasă încă așteptată —

Festivalul internațional de cinema și televiziune „Eurovision“, desfășurat săptămâna trecută la „Villa Medicis“ din Roma, a întocmit vineri un bilanț mai curînd sumbru al situației audiovizualului în țările Europei de Est, la trei ani după căderea Zidului de la Berlin. În timp ce dispariția comunismului a trezit speranțe mari în domeniul creației, profesioniștii audiovizualului reuniti la Roma au subliniat „deziluzia“ rezisită în prezent în majoritatea țărilor din

După părerea lui Bernard Cottin, de la canalul francez Canal Plus, „renașterea sperată se lasă încă așteptată“. Legile care trebuie să consfințează libertatea nouă dobândită nu au fost încă elaborate. Televiziunile din țările din Est sunt dominate în continuu de monopolul statului. Filmele americane sau răspîndite în țările din Est. În sfîrșit, situația economică este prea dificilă, iar piața publică care împreună cu cenzură și controlul

nationale. O imagine și mai sumbră a prezenterul realizatorul cei și mai curînd sumbru al situației audiovizualului din țările din Est sunt doamne, unde unele televiziuni sunt, după părerea lui, apropiate de cea din Portugalia, înăuntru care nu este foarte depută în cîndul înăuntru de putere“. Reprezentanții canalelor occidentale au subliniat în concluzie nevoie de modernizare ca și modernizare. Înțelepție necesitară ca în țările din Est să se mențină spiritul statului acordat producției audiovizuale, paralel cu o reformă cît mai rapidă și mai profundă. Pe altă parte, directorul general al televiziunii cehi a

serică trebuie să fie împreună. Sunt bucurii să-i salut pe colegii mei arhiepiscopi, episcopi, preoți, mireni, pe toti confirații mei și îmi doresc ca arhiepiscopul de București să-l poată primi pe Sfintul Părinte Papa aici, pentru că toti, episcopi și credințioși să fiți reîntăruți de contactul cu Sfântul Părinte“. După slujbă cardinalul Josef Glemp a sfîntit nouă sediu al „Uniunii polonezilor“.

În cîndul înăuntru de putere, în cîndul înăuntru de putere. Poate că credințioșii în cîndul înăuntru de putere, în cîndul înăuntru de putere. Poate că credințioșii în cîndul înăuntru de putere, în cîndul înăuntru de putere.

Stirea din „Evenimentul zilei“ — o evidentă diversiune informațională

UDMR nu va participa la un viitor guvern FDSN

— PROTEST —

In legătură cu știrea apărută în coloană „Evenimentul zilei“ din 13 octombrie 1992, sub titlu „O întîlnire secretă FDSN — UDMR“ precizăm: aveam de-a face cu o vîndăție incorectă a lucrașării. Regretăm faptul că redacția a căzut pradă unei evidente diversiuni informaționale.

Discuția care se referă ziarui a fost un simplu schimb de păreri, fără nici o referire la o eventuală participare a UDMR la formarea noului guvern. După cum este cunoscut, persoanele autorizate, în primul rînd președintele UDMR, domnul Domokos Géza a anunțat public:

București, 13.10.1992
BIROUL DE PRESĂ AL U.D.M.R.

credinția Maghiară din România nu va participa la un viitor guvern cu FDSN, ca reprezentantă a principalelor democrații și pozitivă clădită în problemele viitoarei guvernară ale Convenției Democrațice din România, din care fac parte.

Rugăm redacția cotidianului „Evenimentul zilei“ să publice integral și cu maximă urgență prezenta precizare pe care o considerăm în același timp și un protest categoric față de o detestabilă diversiune.

București, 13.10.1992

BIROUL DE PRESĂ AL U.D.M.R.

